

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sancti Bonaventuræ Episcopi Cardinalis Albanensis,
Seraph. Doctoris Ecclesiæ, Speculum Disciplinæ, Et
Profectus Religiosorum: Libelli ad pietatem vtilissimi**

**Bernardus <de Bessa>
Bonaventura <Heiliger>**

Antverpiæ, 1591

S. Bonaventuræ Episcopi Cardinalis Albanensis, Qvondam totius Ordinis
Minorum Generalis Ministri, Seraphici Doctoris Ecclesiæ Epistola,
continens xxv. memorabilia, omnibus Christo viuere studentibus ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53148](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53148)

S. BONAVENTURÆ
 EPISCOPI CARDINALIS
 ALBANENSIS, QVONDAM
 totius Ordinis Minorum Generalis
 Ministri, Seraphici Doctoris Eccle-
 siæ Epistola, continens xxv. memo-
 rabilia, omnibus Christo viuere stu-
 dentibus vtilissima.

IN Christo suo dilecto N. Qua-
 licūque homine veteri iam exu-
 to, Christo viuere, & mori mū-
 do cupienti, Frater Bonauentu-
 ra de Balneo Regio cōfrater eius
 in Domino, Salutem. Quoniam dilecte mi-
 Frater in Domino, adhuc me in præsentia tibi
 posito instantissimè supplicasti, vt te in poste-
 rum aliquibus literis exhortationis visitarem.
 Noui frater quòd hæc dicens, ardentem pronas
 congeris super caput meum. Veruntamen
 affectuosè instando duritiæ meæ superbiam
 supplici humilitate vicisti: intantum vt ipse
 iam promitterem quod optabas; quamuis ma-
 gis dignum foret hæc me à te suscipere, quàm
 me tibi huiusmodi destinare. Quia tamen in-
 stantia tuæ deuotionis me compellit stultum
 fieri in parte ista, sicut potero qualitercunque
 experiar quod hortaris. Non tamen tibi alia
 specialia scribens, nisi ea quæ rudia & simpli-
 cia mihi ipsi colligere proponebam: ex quibus
 iam plurima bene nosti. Sed interim alloquēs
 dilectionem tuam charissime; cum nullus, si-
 cut experientia certa docet, perfectè Deo ser-
 uire possit, nisi dissoluere omnino se procuret
 à mū-

Nemo.
 Deo serui-
 re potest,
 nisi liber à
 mūdo.

à mundo: oportet, si sequi volumus Dominum
 Salvatorem, voci nos propheticae obedire, vt *Isa 58, 6*
 scilicet peccatorum colligationibus dissolutis,
 dissoluamus fasciculos deprimentes: quatenus
 à terrenis actibus dissoluti, sequamur liberis
 gressibus Redemptorem: quia iuxta Apostoli
 testimonium, Nemo militans Deo, debet se *1. Tim. 2, 2*
 negotiis secularibus implicare. Nūquam ergo
 de aliqua re creata, nisi in quantum nostrum
 excitet diuini amoris & dilectionis affectum,
 cor nostrum esse sollicitum permittamus: quia
 multiplex rerum labentium varietas plus de-
 bito ruminata, non solum animum distrahen-
 do, pacatae mentis gratam interrumpit quie-
 tem; verum etiam in animo gignendo phan-
 tasia, turbulente quassationis molestia, impor-
 tunè impellit eandem: sed potius affectionis
 omnium terrenorum sarcina onerosa deposi-
 ta, absque retardationis grauedine, curramus
 ad illum qui nos salubriter inuitat, in quo est
 animarum opulenta refectio, & pax summa *Philipp. 4, 7*
 quae exuperat omnem sensum. Venite ad me, *Mat. 11, 28*
 inquit, omnes qui laboratis & onerati estis: &
 ego reficiam vos.] O Domine quo indiges?
 quare vocas? quid tibi commune nobiscum?
 O verae pietatis vox! Venite ad me, inquit, &
 ego reficiam vos. O Dei nostri dignatio admi-
 rabilis! O charitas ineffabilis! Quis enim ali-
 quando fecit talia? quis vnquam audiuit? quis-
 ve conspexit similia? Ecce inuitat inimicos,
 hortatur reos, allicit ingratos. Venite, inquit,
 ad me omnes. Et discite à me. Tollite iugum
 meum super vos: & inuenietis requiem ani-
 mabus vestris. O verba dulcissima, verba Deifica,
 & penetrabiliora omni gladio ancipiti, intima
 praecordiorum euiscerantia: nimiaque repleta
 dulcedine vsque ad diuisionem anime pertin-
 gentia! Expergiscere nunc o anima Christia-
 na ad

H. 5

na ad

na ad tantæ benignitatis amorem, dulcedinis tantæ saporem, & ad tantæ suavitatis odorem, Certè qui ista non sentit, infirmus est, alienatus est, iam proximat morti. Inardescere quæso ò anima mea, pinguesce amore, dulcesce sapore: nemo te prohibeat intrare, tenere, gustare. Quid ampliùs quærimus? quid ultra expectamus? quid desideramus in hac vita? Habemus in Christo omnia bona. Sed heu ò infania nostra mirabilis! O infirmitas miserabilis! O vesania detestabilis! Nam vocamur ad requiem, & sequimur laborem: Inuitamur ad solatium, & quærimus dolorem: Promittitur gaudium, & appetimus mœrorem. Mirabilis prorsus infirmitas, miseraque peruersitas. Iam omnes insensibiles facti sumus, & quasi deteriores simulachris, habentes oculos, & non videntes, aures & non audientes, ratione & non discernentes, amarum dulce, & dulce amarum ponentes. O Deus, vnde nobis tantæ peruersitatis correctio? vnde nobis tantæ offensionis satisfactio? Certè nihil tale inuenitur in nobis, nisi tuo munere tribuatur. Tu enim solus potes nos corrigere: tu solus pro nostris delictis satisfacere, qui solus nostri sigmentum nostrum, salus & redemptio nostra: qui solùm illis hoc facis, qui se miseros conspicientes in imis, à te solùm releuari confidunt. Leuemus ergo ad Deum mentis nostræ oculos in directo, & videamus vbi nunc prostrati sumus: quoniam qui proprium casum ignorat, surgere minuscurat. Cognoscentes verò clamemus in fortitudine ad Deum de profundis, vt nobis adiutricem porrigat misericordiæ suæ manum, quæ abbreviari nunquam poterit ad saluandum. Non quæso confidentiam amittamus, magnam remunerationem habentem. Adeamus thronum gratiæ eius cum fiducia, fructum nostræ

Psal. 113.

Isa. 5, 20

Heb. 10, 33

Heb. 4, 6

nostræ fidei reportantes, salutem scilicet animarum nostrarum. Nulla nobis insit cunctatio. Iam enim vita nos vocat, salus expectat, tribulatio compellit intrare. Quid ergo facimus? quid pigritamur? quid moras contrahimus? Festinemus ingredi in illam requiem *Heb. 3, 11* iucunditatis æternæ, ubi sunt magna & inscrutabilia quorum non est numerus. Ascendat quoque *1er. 51, 50* Ierusalem super cor nostrum: suspiremus ad patriam nostram, tendamus sursum ad matrem nostram. Introeamus in potentiam Domini, & intueamur nostrum Regem in ea regnantem, & liquecant in miserationibus eius corda nostra. Agamus illi gratias toto corde, qui defectum nostræ ingratiudialis non considerans, suæ non abstulit à nobis misericordix pietatem: desiderium nobis tribuens, ipsius viam currere mandatorum, quam sine desiderio nullus currere potest: quod quidē munus nō est vilipendendum; sed gratiæ reputandum, cum hoc Prophetarum ille eximius se asserat concupiisse qui ait: Concupiuit anima mea desiderare iustificationes tuas in omni tempore. Sed quia hoc ipsum desiderium aliquando nimia tepeditate nostræ incuriæ & negligentix lassessit; cogitavi quædam incitationis huius memorialia annotare, in quibus fugienda pateant & sequenda, quæ quidē cum affectu affectuosè speculantes, pristino vigore resumpto, tam diu infatigabiliter virtutibus & gratis in charitate; divina crescamus, quo ad usque perfectum veniat desiderium collium *Gen 49, 24* æternorum. Ponuntur autem memorialium prædictorum prius quædam generalia, postmodum specialibus subsequentibus.

Memorabilia

Memorabilia

Memorialia generalia.

Sunt ergo quædam virtutes probatæ in iu-
 uenibus, & scalæ salutis, per quas sine dubio ad
 perfectionem virtutum, & culmen glorię pos-
 sunt ascendere fideliter exercitati per eas: vide-
 licet sancta verecundia in cunctis rebus & acti-
 bus, scilicet tarditas loquendi, promptitudo
 obediendi, frequētatio orationis, fugere otium
 & dissolutiones, purè & frequenter confiteri,
 libenter seruire, & infructuosum consortium
 deuitare. Hæ namque sunt margaritæ fulgen-
 tes, quæ possessorem suum Deo & Angelis fa-
 ciunt gratiosum. Dum autem ei placuerit qui
 te segregauit ex utero matris tuæ, vocauitque
 per gratiam suam vt in te reuelaret imaginem
 filij sui, de miserabili seruitute Aegyptiaca
 transferens te in libertatē filiorum Dei; iamq;
 in viam noui hominis inceperis pedem pone-
 re; quæ inter timorem & amorem humilitatis
 est semita constituta; tunc per eandem humi-
 litatis viam ad eminentiora conscendens, po-
 teris te in altioribus exercere: ex quibus certa
 memorialia subscribuntur.

De concupiscentiis mortificandis.

Primum oportet ergo ante omnia te cu-
 pientem vestigia Saluatoris sequi: vt spem
 tuam totā fixam in Domino habeas, de om-
 nibus huius mundi consolationibus penitus
 desperans.

De vitiis extirpandis.

Secundum est, vt ab omnibus vitiis & con-
 cupiscentiis malis, in quantum sustinet hu-
 mana cōditio, te ipsum studeas penitus emun-
 dare; vt fermento veteri totius malitiæ & ne-
 quitia expurgato, ambules in nouitate vitæ
 post Christum: quia nisi prius huiusmodi ca-
 tenas

tenas iniquitatis confregeris, anima tua in tenebris aggrauata ad cælestia non poteris eleuari.

De colligationibus resecandis.

Tertium est, vt à teipso dissoluas omnem colligationem extrinsecam, vt sana & pure mente possis Deo colligari.

De tribulationibus cum patientia tollerandis.

Quartum est, vt amore Altissimi & sponsi tui Christi, omnes mundi huius persecutiones æquanimiter feras: imò si possibile est, pro voto suscipiens, solum in Christi passionibus delecteris; non uensque omnem temporalem lætitiã in ipsis tribulationibus hilarescas; omnes reputans tibi ad purgationem peccaminũ, & lucrum animæ tuæ præparatas.

Ut de nulla re conqueraris.

Quintum, vt cum Creatorem tuum & Dominum te sentias offendisse, rationẽ tibi fieri non possas ab aliqua creatura.

De paupertate sui ipsius.

Sextum, vt habeas despectui temetipsum, cupiens ab omnibus despici: zelansque sacratissimam paupertatem in omnibus quæ ad te spectant, asperitatem, vilitatem & parcitatem habeas quantum potes; non tamen in aliis requiras; sed potius lætus & gaudens de omni consolatione fraterna, eis sicut oportet obsequendo & ministrando assistas. Omnis consolationis eos reputans esse dignos: nisi (quod absit) ita tibi in aliquo pateret diuina offensa, quod omni excusatione careret: de qua compariendo & rimendo ex intimo corde doleas quantum potes.

De honoribus fugiendis.

Septimum est, ut omni tempore in timore stans, blanditias huius seculi, honores, glorias vel fauores, aurasque vanæ gloriæ, quasi mortiferas pestes omnino fugias toto posse: stansque continuo in teipso omni hora habeas te suspectum: quia si tuipsum victoriam fueris affecutus, nullus hostis interiùs vel exteriùs tibi nocet.

De humilitate vera.

Octauum est, ut amore illius qui cum sit Dominus omnium cælestium, terrestrium & infernorum, pro nobis assumpsit vilissimam serui formam, in ea subiiciens se voluntariè hominum potestati; humiliando teipsum, omnem hominem reputes tuum dominum, & te verissimè reputes seruum omnium, & in omnibus circa hominem te reputes sicut seruum. Sic enim tranquillitatem & pacem cum omnibus perpetuam obtinens, scandalum penitus ignorabis.

De pace anime, & quomodo habetur.

Nonum, ut nihil eorum tangas, quæ te spiritali vtilitate non tangunt: hoc est, de nulla re cures vel implices te in aliquo exteriùs vel interiùs quoquomodo, vbi non inuenis anime tuæ lucrum. nec in huiusmodi te ab aliquo implicari permittas.

De custodia sensuum.

Decimum, ut visui atque omnibus corporis sensibus omnimodam custodiam ponas: ita ut nihil prorsus velis videre vel audire aut tangere, nisi vtilia animæ tuæ. Linguam etiam diligentissimè restringas; ut nihil loquaris, nisi interrogatus, vel necessitate vel vtilitate euidenti

coactus. Et tunc cum reuerentia animi & timoris dulcedine, breuiter & submissè si potes, semper deuotans prolixitatem verborum, eorum occasiones iuxta posse præscindens.

De solitudine & vigiliis.

Vndecimum, vt gratam sanctamque solitudinem desiderans, omni tempore operationem vigiliarum habeas pretiosam, in ipsis semper offerens Deo orationes tuas cum attentione verborum, deuotionis seruore, & humilitate profunda.

De diuino officio.

Duodecimum, vt cum debes diuinum officium celebrare; ita factus in teipso quietus obliuiscaris omnium terrenorum; quatenus fixa mente caelestibus insistens mysteriis, cum tanta illud deuotione, reuerentia, gaudio, ac timore persoluas, quasi inter Angelorum agmina constitutus, diuino conspectui laudes præfentialiter offeras cum eisdem.

Quòd super omnia habeas in deuotione Virginem gloriosam.

Tertiumdecimum, vt gloriosam Reginam Domini nostri matrem benedictam in summo habeas omni tempore venerationis affectu: & in cunctis ad eam necessitatibus, periculis & pressuris, tanquam ad refugium tutissimum te conuertas, ipsius tutelæ præsidium flagitando; eamque in tuam suscipiens aduocatam, deuotissimè ac securè tuam ei causam committas: quia mater est misericordiæ, quotidie studens ei specialem & singularem reuerentiam exhibere. Et vt tua deuotio sit ei accepta & reuerentia grata, ipsius puritatem & munditiam omni virtute, mente & corpore, illibate in teipso seruando, toto conatu nita-

128 S. BONAVENTURAE
zis, humilitate & mansuetudine eius vestigia
imitari.

*Quomodo fugienda sunt consortia
mulierum.*

Unus dux
pietatis
eligendus.

Quartumdecimum, ut ubicunque mulieres
& virgines & iuvenes quoscunque, præter ne-
cessitatis vel manifestæ utilitatis causam de-
uites. Et vnum ubicunque fueris elige tibi pa-
trem, virum quidem sanctum, discretum &
pium, doctum potius experiētia operis quàm
sublimitate sermonis, qui te verbis & exem-
plis efficacibus & probatis ad diuinum amo-
rem instruat & inflammet; ad quem in cun-
ctis necessitatibus tuis possis habere recursum
& spirituale solamen.

De fuga acedia & tristitia.

Quintumdecimum, ut omnem frigidita-
tem acediae & tristitia, in qua latet via confu-
sionis, quæ ducit ad mortem, à teipso summo
studio depellens, interiùs exteriùsque serenus
semper & tranquillus existas: nulli vlllo modo
contradicaris vel resistas in aliquo; sed potius
omni modo, per omnia omnibus acquiescens,
dummodo diuinæ laudi vel salutis animæ non
obstet.

*Quod de omnibus habeas bonum
exemplum.*

Sextumdecimum, ut omnes affectiones
tuas ac voluntates conformes diuinæ volun-
tati. Omnia te ædificent; neque te deædificent
aliquid in hoc mundo, puritatis & innocentia
gratia diuini tibi muneris largita. nec alio-
rum plus debito defectibus perturbatus, ini-
quitati addendo iniquitatem, alienis sordibus
polluaris: ne, dum cupis alios de pelago libera-
re, deterius ipse corruas in profundum. Potius
igitur

igitur omnia quibus non potes sine detrimento prodesse, operiens charitate benigna, illi summæ sapientiæ derelinquas, quæ nouit bona de malis eligere quibuscunque. sicque in bonis operibus pariter atque malis, spiritua-lem Domino concedente poteris teperare pro-
fectum.

De custodia cordis.

Septimumdecimum, vt cor tuum seruans omni custodia, solisque spiritualibus exercitiis deditum, nullæ ibi rerum visibilium imprimantur concupiscentiæ: vt creatoris omnibus alienum liberè possit vacare omnium creatori.

De charitate ad proximos.

Octauumdecimum, vt imaginem ac similitudinem maiestatis diuinæ considerans in cunctis hominibus, ita omnes diligas intimæ charitatis affectu, omniumque & maximè infirmorum, & quorumcunque indigentium curam geras; dummodo circa spiritualia tibi non fiat nociua distractio: sicut bona mater diligit atque curat vnicum filium prædilectum.

De orationibus cum operibus sanctis.

Nonumdecimum, vt continuè mentem tuam ita habeas ordinatam cum Deo, quod omne opus tuum atque exercitium tam mentis quàm corporis sit oratio: omniaque seruitia, & maximè humiliora cū tanto facias charitatis feruore, ac si ea Christo corporaliter exhiberes. Quod certè debes & potes veraciter cogitare: quoniam ipse dixit in Euangelio, Quod vni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Mat. 25, 40

De obedientia sancta.

Vicesimum, vt honorem & reuerentiam

I

omni-

omnibus tam debitam quam deuotam sanctissimae obedientiae normam, non solum magnis verumetiam minimis, quasi pupillam studeas semper seruare illam. Obediens quidem nondum maioribus ut praelatis: verumetiam omnibus te subiiciens quibuscunque, abnegando teipsum pro Christo. In bonis & indifferentibus semper alterius studeas facere voluntatem. In nullo praebens te alicui onerosum: sed potius in charitate Christi diligens vniuersos, teipsum communiter omnibus gratum reddens: affabilitates, amicitias, & familiaritates fugias singulares. Summoperè caueas ne unquam verbo vel facto, vel gestu alicuius rancoris, odij, clamoris, iniuriae, turbationis, murmurationis, detractionis, scandali & adulationis, & quorumcunque similium aliqua ratione vel modo per te vel aliam causa vel occasio fias.

Quod tribulationes & consolationes occultè teneas.

Vicesimum primum, ut virtutes vel gratias spirituales, quas in te vel per te diuina misericordia operari dignetur. tribulationes & praemia, virtutisque propositum, vel similia ab omnibus abscondere studeas quantum potes. His tamen exceptis quae proprio sacerdoti in propria debent accusatione detegi: nisi forte alicui tuo speciali & probato amico ea spiritualis vtilitatis gratia reuelares; cuius consilium vel doctrinam in huiusmodi credas tibi posse valere: sollicitus semper furari tempus ubique; ut possis solitae orationi & meditationi sancte vacare, ut sedendo solitarius eleuatus sis desiderio ad superna.

*Brev. 3,
28.*

Quod

*Quòd Deum semper & vbique habeas
in memoria.*

Vicesimumsecundum, vt solutus ab omni-
bus creaturis, tanto mentis conatu, desideriiq;
feruore, circa tuum Creatorem intendas; vt
quali omnium inferiorum oblitus, quicquid
agas, & vbicunque steteris, & quibuscunque
negotiis impliceris, die ac nocte & omni mo-
mento & hora Deum semper habeas in me-
moria: credens & cogitans te esse verissimè co-
ram eo, & ipsum cogitans vndique te aspicere.
Hæc autem cogita cum magna reuerentia ac
timore pariter & amore, & cū magna discre-
tione: nunc ante pedes immensæ maiestatis
eius prostratus, corde amarissimo peccatorum
veniam postulando: Nunc sacratissimæ pas-
sionis filij Dei, gladio compassionis coram
eius cruce vulneratus, cum eo lachrymosus &
flebilis apparendo: Nunc totius vitæ illius de-
cursū obliquitati tuæ velut rectitudinis lineã
proponendo: Nunc inenarrabilia & immensã
Dei beneficia mente pertractans, gratiarum
actionibus insistendo: Nunc stimulis ipsius
amoris ardentissimè punctus, ipsum in crea-
turis omnibus intuendo: Nunc potentiam,
nunc sapientiam, nunc bonitatem & clemen-
tiam eius attendens, eum deuotissimè in cun-
ctis operibus suis collaudãdo: Nunc desiderio
patriæ cælestis attractus, ad ipsum gemen-
dis suspiriis anhelando: Nunc circa nos visce-
ra inæstimabilis charitatis eius aspiciens, læ-
tabunda quadam & excessiua admiratione,
corde & animo in ipso deficiendo: Nunc te
præcipitem, Nunc te fugientem, Nunc te
ruentem, Nunc Deum te tenentem, subleuan-
tem, retinentem & attrahentem, Nunc Deum
te ingratum per omnia conseruantem con-
siderans,

Materia
copiosissi-
ma medi-
tationis
beneficio-
rum Dei.

siderans, ineffabilibus diuinæ misericordiæ visceribus tibi patefactis, nimio in eo charitatis ardore te conferens, totum te fletibus resoluendo: Nunc verò occultissima, profundissima & summè arcana, nimiumque stupenda iudicia iustitiæ eius diligenter attendens, eum in omnibus fidelis & constans cum summo amore, ingēti quoque timore ac tremore, discretus supplex & humilis venerando. Præ omnibus autem continuam & viuam memoriam ipsius sacratissimæ passionis in animo & corde tuo ferens, ei, quantum potes, studeas conformari.

De sollicita custodia sui ipsius.

Vicesimum tertium, ut super custodia tua vigilans omni tēpore ab antiqui hostis fraudibus (qui sæpè se in angelum lucis transfigurans, omni tēpore & omni via homini laqueum tēdit & retia, ut animas nostras valeat captiuare) sollicitudine te tutissima tuearis: venantium laqueos fugiens sicut passer; tantæque puritatis humilitate sancta in oculis tuis fias, ut ne subtilissima eius retia te valeant continere: à quibus sanè tunc poteris liberari illæsus, cum effectus fueris Israël, continuè mentalibus oculis videns Deum, quia nō dormitabit neque dormiet eius custos.

De pura confessione peccatorum.

Vicesimum quartum, ut tenens indefessum instituti sancti rigorem, sacris ardoribus celestium desideriorum succensus, mentis & corporis munditiæ pulchritudinem, innocentie puritatem, conscientieque teneritudinem conseruans, cura diligētissima caueas, ne vnquam tependo in aliquo resipiscas. Ad quod quidem diligentius & purius conseruandum, quotidiana discussione, septies in die examines vitam tuam.

2. Cor. 12,
14.

Psal. 120, 4

Conscien-
tia quoti-
diana dis-
cussio.

etiam. Sempet antè vel immediatè post quam-
 libet horam Canonicam, considerans & dis-
 cutiens attentissimè qualiter de hora in ho-
 ram ambulaueris dignè coram Deo, sine ma-
 cula in iustitiæ semita. Et quia nemo est qui
 sic disciplinam & iustitiam obseruet, vt nihil
 penitus negligat vel omittat: ideo necessa-
 rium est, vt ad pœnitentiæ lauacrum recur-
 rens cum dolore & gemitu, sæpissimè tuæ ac-
 cusationi insistas. In qua quidem accusatione
 seu confessione, integrè, veraciter & purè, si-
 ne omni velamine excusationis vel occulta-
 tionis seu palliationis, per ordinè omnes tuos
 retexendo defectus, sacerdoti proprio tan-
 quam Deo debes intimare, narrando prius
 omissiones quas in his quæ sunt ad Deum fe-
 cisti; & maximè in oratione quantum ad du-
 plicem eius partem, mentalem scilicet & vo-
 calem. Deinde defectus in obseruatione iusti-
 tiæ quo ad proximum: post, commissiones
 quas egisti ex mala custodia sensuum, & sen-
 sibus adiacentium affectionum & cogitatio-
 num. Hanc autem confessionem semper de-
 bet contritio & satisfactio comitari: vt doleas
 videlicet de omnibus offensis, non solum de
 magnis, sed etiam de modicis: & dolendo ca-
 ueas iterare culpam; semper studens causas &
 occasiones peccati præscindere, quantumcun-
 que per amorem videantur tibi coniunctæ:
 quia tunc iuxta Saluatoris sententiam eruen-
 dus est oculus scandalizans, id est, occasiones
 peccati vitandæ, quæ quidem apparent nobis
 delectabiles nimium, etiam si multum nobis
 displiceant earum effectus. Vnde fortissimum
 est in hac pugna bellum: & ideo oportet se-
 cundùm Dei præceptum esse cæcum, surdum,
 & mutum, & insensibilem ad omnia, in qui-
 bus non inuenit anima lacrum. Vt autem di-

Confiteb
 praxis elec
 gans.

Mat. 5, 2
 Mat. 23, 9

uinorum præceptorum, eiusque disciplina cælestis observantiam, in supradictis & cæteris aliis sollicitius intendas, ac feruentius accendas; studeas hæc quinque semel ad minus inter diem & noctem affectuosè & morosè omni tempore sincera mente tractare: quàm scilicet sit brevis vita nostra, quàm lubrica via, quàm mors incerta, quæ præmia iustis, quæ supplicia parantur iniustis: vt nō sit seruitium sine timore, nec gaudium sine tremore.

Quinque
meditanda
quodidie.

Quales esse debemus in nostra reputatione quamuis perfecti.

Vicesimumquintum & vltimum: vt cum diuina gratia largiente omnia benefeceris, te feruum inutilem & peccatorem recognoscens; omni beneficio Dei reputes te indignum: semper robustissimam fidem tenens, repletus charitate diuina, fiducia magna, sperans ab ipso misericordissimo Patre misericordiam tibi viscera aperiri: vt dum in fossam profundæ humilitatis firmissima ieceris fidei fundamenta, erexerisque lucidissimos parietes continuæ ac feruidæ charitatis, decoratos omnium virtutum picturis, rectumque desideratæ spei beatissimæ posueris gloriosum; tandem omnibus ordinatè dispositis, summus ille cælestis inhabitator, dulcisque hospes fidelium animarum, cuius deliciae sunt esse cum filiis hominum; tam diu tecum dignetur inhabitare per gratiam in præsentis seculo vel exilio, quousque post terminum vitæ huius, in cælestis beatitudinis patria, gloriosa stola perpetuæ immortalitatis indutus, claritatem vultus eius, cum omnibus sanctis cernere merearis in iubilo: vbi erit summa felicitas & æterna beatitudo,

1101. 8, 31

tudo, finis & complementum omnium desideriorum nostrorum.

Conclusio epistola huius.

Hoc veruntamen adhuc scias charissime frater indubitanter, quod nisi perfecte abnegaueris temetipsum, sequi non poteris vestigia Saluatoris: & sine solitudine continua & labore, eius gratiam adipisci nequibis. Et, nisi assidue pulsaueris portas eius, ingredi non poteris ad pacem mentis. Et nisi te instanter in timore Dei tenueris, cito domus tua corruet in profundum. Et si fideliter & constanter te tenueris, & exercitatus fueris in praedictis: spero in misericordia Saluatoris, quod te gratia sua dignum faciet in praesenti, secumque poteris gloria in futuro: quod ipse tibi concedat qui est trinus & vnus in secula seculorum benedictus, Amen. Eccli. 27. 6

Hæc autem charissime non ideo tibi scripsi, quia te crederem talibus indigere: sed quia antè collegeram pro meipso, cernensque meæ inconstantia pronitatem, seu constantia paruitatem, cogitavi ea tibi tanquam coadiutori fideli communicare: vt quod mea pusillanimitate negligentiaque teporis omittitur, tua magnanimitate feruorisque solitudine restauretur; maximè cum te concordem quasi omnibus votis meis in huiusmodi simplicioribus plurimum delectari cognoscam. Quapropter charissime in Christo, hæc ea rogo charitate suscipias, qua illa tibi me scio affectione misisse: vt videlicet his omnibus supradictis, quorum quidem disciplina non videretur esse gaudij sed mœroris, ita per celestium studiorum exercitia studeas te mancipare;

136 S. BON. XIV. MEMORAB.
pare; vt pacatissimum iustitiæ fructum affe-
rant in futuro, & expectationis eius dulcis
memoria etiam in præsentî, anima tua gustu
deuotionis, adipe & pinguedine repleatur, in
Christo Iesu Domino nostro, cui me aridum
& verbosum potiùs quàm deuotum, deuotis
tuis orationibus commendabis: Cui est honor
& gloria, decus & imperium per infinita secu-
la seculorum. Amen.

S. BO-

